

Usunięcie władzy pogan

Proces

Gdyż widzenie dotyczy oznaczonego czasu i wypełni się niezawodnie. Jeżeli się odwleka, wyczekuj go, gdyż na pewno się spełni, nie opóźni się – Hab. 2:3.

Usuwanie władzy pogan dotyczy okresu od sierpnia 1914 aż do ostatecznego wybawienia Izraela od narodów pogańskich.

Usuwanie to obejmuje ten sam okres, w jakim Królestwo Mesjańskie obejmuje kontrolę nad ziemią, usuwając z tego świata królestwo Szatana. Proces ten zakończy się, gdy rządy pogańskie zostaną w pełni obalone. Będzie to wskazywać na zupełne związanie Szatana, ponieważ jego kontrola nad ziemią zostanie zniszczona. W tym czasie Izrael otrzyma z powrotem swych sędziów z dawnych czasów, rozpozna Mesjasza i zostanie wywyższony między narodami. Wówczas, błogosławieństwo zbawienia popłynie przez niego do wszystkich ludzi.

Czasy pogan

Sierpień 1914 roku wyznacza koniec Czasów Pogan, gdy zaczęło się usuwanie i znoszenie władzy pogan. Jezus wyjaśnił ten proroczy okres w Łuk. 21:24 nauczając, że Jerozolima (reprezentująca rząd narodu i ludu żydowskiego) będzie „deptana przez pogan, aż się dopełnią czasy pogan.” Zatem Jezus odnosił się do pewnego ustalonego czasu, w którym Bóg pozwolił poganom na sprawowanie władzy nad ziemią. Charakterystyczną cechą tych rządów miało być deptanie narodu żydowskiego. Koniec Czasów Pogan został zaznaczony na początku I Wojny Światowej, „wojny końca wszystkich wojen”. Ta wojna znacznie osłabiła wiodące narody ziemi, reprezentowane przez dziesięć palców posągu Nabuchodonozora. Zniszczyła pojęcie „boskiego prawa królów” i koncepcję, że narody Europy stanowiły „chrześcijaństwo”. Zapoczątkowała rozwój wypadków, które w ostatecznym rozrachunku doprowadziły do powstania państwa Izrael.

Odrodzenie Izraela jest nowożytnym cudem. Historia pokazuje, że Izrael był dwukrotnie złamany jako naród, a Żydzi zostali rozproszeni wśród narodów. Po krótkiej siedemdziesięciu letniej niewoli w Babilonie, powracający Żydzi odbudowali mury miasta i świątyni, ale nigdy nie zdołali przywrócić linii Dawida na tronie Izraela. Setki lat później Jezus przepowiedział, że naród żydowski będzie ponownie zniszczony i uprowadzony do niewoli.

Diaspora trwała wiele stuleci, znacznie dłużej niż pierwsza niewola. Wyjaśnienie Jezusa co do Czasów Pogan obejmuje prorocstwo dotyczące drugiego złamania narodu Izraela.

Kiedy Babilończycy zniszczyli Jerozolimę, królestwo Izraela dobiegło końca. Historia ta jest wyraźnie opisana w 2 Kronik 36:17-20. Zwróćmy uwagę na podobieństwo tego opisu do wielkiego prorocstwa Jezusa dotyczącego drugiego zniszczenia Jerozolimy. Ludzie mieli paść „od ostrza miecza”, być „uprowadzeni do niewoli u wszystkich narodów”, zaś każdy kamień świątyni miał zostać zwalony (Łuk. 21:24, Mat. 24:2).

Józef Flawiusz opisał straszliwą rzeź i zniszczenie miasta, które osiągnęło szczyt w roku 70 n.e., kiedy to żar płonącej świątyni był tak wielki, że kamienie „krzyczały” i rozpadały się w gruzy. Ta katastrofa wyznaczyła kres żydowskiego kapłaństwa i służby w świątyni. Pozostali Żydzi zostali na przestrzeni wieków rozproszeni pomiędzy wszystkimi narodami ziemi.

Dziewiąty Av

Trudno uwierzyć, ale jedna data w kalendarzu żydowskim łączy te dwie katastrofy z końcem Czasów Pogan. Faktem dobrze znanym Żydom jest to, że zniszczenie zarówno pierwszej, jak i drugiej świątyni przez pogańskie armie nastąpiło dziewiątego Av. To jest najsmutniejszy dzień w historii żydowskiej i jest on dniem żałoby. Odczytywana jest wówczas Księga Trenów, aby upamiętnić pierwsze zniszczenie Jerozolimy i świątyni. Jednak w dniu dziewiątego Av nastąpiło również wiele innych strasznych wydarzeń, takich jak wygnanie Żydów z Anglii w 1290 roku i z Hiszpanii w 1492 roku.

Relacja dziewiątego Av w stosunku do początku I Wojny Światowej jest mniej znana. W 1914 roku dziewiąty Av rozpoczął się o zachodzie słońca w dniu 1 sierpnia. Ta data jest istotna, ponieważ w tym samym dniu, o godzinie siódmej wieczorem, Niemcy wypowiedziały wojnę Rosji, a wojska niemieckie przekroczyły granicę zachodnią w celu dokonania ataku na Francję. Te działania sprawiły, że Francja i Wielka Brytania przystąpiła do wojny. Konflikty nie dało się już ograniczyć tylko do Bałkanów i wojny między Rosją i Austro-Węgrami. Działania Niemiec w dniu dziewiątego Av w roku 1914 sprawiły, że wojna przerodziła się w większy konflikt o zasięgu światowym.

Historycy uznają, że I Wojna Światowa drastycznie zmieniła bieg historii ludzkości, obalając rządy oraz systemy ekonomiczne i społeczne. Niepewność i brak bezpieczeństwa stały się głównymi cechami współczesne-

go życia. Badacze Pisma Świętego uznają, że I Wojna Światowa rozpoczęła serię konfliktów, które spowodowała istotne skutki: postępujące osłabienie narodów i zwrócenie uwagi na interesy narodu żydowskiego. Zanim I Wojna Światowa dobiegła końca, rząd brytyjski, który przejął Palestynę od Turków, zaproponował utworzenie dla narodu żydowskiego domu w ich dawnej ojczyźnie. Brytyjskie rządy zakończyły się trzydzieści lat później wraz z deklaracją o utworzeniu państwa żydowskiego w 1948 roku.

Oczekiwania

Już w roku 1876 niektórzy chrześcijanie wierzyli, że rok 1914 będzie oznaczać koniec czasów pogan. Wniosek ten wyprowadzali z zapisów 3 Mojż. 26, gdzie zapowiedziana jest kara za niewierność Izraela. Zgodnie z tym ostrzeżeniem, Izrael miał być siedmiokrotnie karany za nieposłuszeństwo. Ówczesni Badacze Pisma Świętego uznali, że (1) określenie „siedmiokrotnie” oznacza siedem symbolicznych lat, lub (7 x 360 =) dwa tysiące pięćset dwadzieścia rzeczywistych lat, (2) obalenie ostatniego króla w Izraelu około roku 606 p.n.e. zapoczątkowało Czasy Pogan, natomiast (3) okres dwóch tysięcy pięćset dwudziestu lat miał zakończyć się w roku 1914 [właściwie, koniec przypadałby na rok 1914 tylko gdyby liczenie rozpocząć od roku 607 p.n.e., ponieważ nie ma roku „zerowego”].

Dla Charlesa Taze Russell’a, przekonanie o powrocie Jezusa w roku 1874 i końcu czasów pogan w roku 1914, było potężną motywacją w pracy żniwa i gromadzeniu Kościoła. Bracia, którzy wyszli z fałszywych systemów religijnych w latach 80-tych i 90-tych dziewiętnastego wieku, byli zachwyceni dowiadując się o Królestwie i dwóch zbawieniach. Wielu z nich było zjednoczonych w oczekiwaniu, że Kościół będzie uwielbiony na pewien czas przed końcem Czasów Pogan w roku 1914. To oczekiwanie stało się wielką próbą dla braci [raporty z konwencji z roku 1914 (Souvenir Convention Report) wskazują, że wielu braci było sceptycznie nastawionych co do tego, że koniec nastąpi w październiku. Warto zwrócić uwagę na stanowisko Georga Raymonda na konwencji w Columbus oraz Raymonda Jolly na konwencji w Asbury Park. Ponad połowa tych, którzy wypowiadali się na ten temat było nastawionych sceptycznie, natomiast większość nawet nie wspominała o 1 październiku 1914 roku].

W roku 1910 roku Br. Russell zastanawiał się, czy ostateczne dzieło Kościoła, przywrócenie Izraela oraz obalenie systemów cywilnych, społecznych, finansowych i kościelnych, może być łącznie osiągnięte w krótkim czasie pozostałym do roku 1914. W styczniu 1914 na łamach Watch Tower, zapytał, „Czy oczekiwaliśmy błędnej rzeczy w słusznym czasie?” Kiedy Wielka Wojna rozpoczęła się w sierpniu 1914 roku było jasne, że Czasy Pogan rzeczywiście dobiegły końca, jednak co

to miało oznaczać dla braci, którzy mieli nadzieję bycia z Chrystusem oraz dla kontynuacji dzieła żniwa?

Przed śmiercią w 1916 roku br. Russell zdał sobie sprawę, że błędem było łączenie prorocत्व dotyczących skompletowania Kościoła z prorocत्वami odnoszącymi się do Czasów Pogan. Wniosek taki wyciągnął z równoległości między żniwem Wieku Żydowskiego, a żniwem Wieku Ewangelii. Wciąż wierząc, że Czasy Pogan zakończyły się w 1914 roku, uważał, że zajmie „być może rok, albo dwa, albo trzy” [Tom 3 Wykładów Pisma Świętego, „Przyjdź Królestwo Twoje”, przedmowa autora, str. 1] zanim Kościół zostanie skompletowany, a Królestwo ustanowione. Jednak okazało się, że będzie to znacznie dłuższy proces.

Skutki I Wojny Światowej

I Wojna Światowa była bardzo destabilizującym konfliktem, stanowiącym ostrą cenzurę w stosunku do poprzedzającej jej Epoki Wiktoriańskiej. W przedmowie do swojej książki „Dumna Wieża”, Barbara Tuchman pisze:

„Wielka Wojna 1914/18 jest jak pas spalonej ziemi dzielący tamte czasy [przed 1914] i naszą epokę. Unicestwiając tak wiele istnień ludzkich, które mogłyby być aktywne w kolejnych latach, niszcząc wiarę, zmieniając poglądy i pozostawiając nieuleczalne rany rozczarowania, stworzyła ona fizyczną oraz psychologiczną przepaść między dwiema epokami”.

I Wojna Światowa znacznie osłabiła europejskie narody, które dotychczas dominowały na świecie. To uutorowało drogę do rewolucji i obalenia monarchii w Rosji, Niemczech i Austro-Węgrzech, które istniały od wieków, powołując się na swe boskie prawo do sprawowania władzy. Wojna zniszczyła wiarę w instytucje religijne w Europie, które wspierały rządy krajowe głosząc, że wojna toczy się w słusznej, chrześcijańskiej sprawie. Społeczeństwo europejskie zostało w znacznym stopniu zdemoralizowane przez ten konflikt. Znalazło to swoje odzwierciedlenie w twórczości, która powstała po wojnie: sztuce, muzyce i literaturze.

Prawie wszystkie konflikty, jakie wybuchały na świecie od 1914 roku można bezpośrednio lub pośrednio powiązać z I Wojną Światową. Słabe rządy w Niemczech i we Włoszech ustąpiły w ciągu kilku krótkich lat rządów faszystowskim, które doprowadziły do wybuchu II Wojny Światowej. Obalenie monarchii w Rosji otworzyło drogę do rozprzestrzenienia się rewolucji komunistycznej na znaczne obszary świata. Osłabione przez I Wojnę Światową, a następnie zniszczone na skutek II Wojny Światowej, Wielka Brytania i Francja utraciły swe imperia, w miarę jak ich kolonie jedna po drugiej wymykały się spod ich władzy, albo na drodze pokojowej, albo zbrojnie. Te same kolonie padły następnie ofiarą zimnej wojny, jako państwa satelickie po stronie USA albo Rosji, w czasie ideologicznego konfliktu

między kapitalizmem i komunizmem. Konflikt arabsko-izraelski również ma swoje korzenie w podziale terytorium Bliskiego Wschodu po I Wojnie Światowej. Konflikt krajów muzułmańskich również został wyekspozowany na skutek osłabienia potęg kolonialnych w latach następujących po obu wojnach światowych. Dzisiejszy terroryzm również jest jednym z wielu zjawisk, które swymi początkami sięgają ostatecznie I Wojny Światowej.

Usuwanie władzy pogan

Konflikty XX wieku są kolejnym dowodem na to, że usuwanie władzy pogan trwa nadal. Kilka fragmentów Pisma Świętego opisuje czasy współczesne i ten proces. W rozdziale 46 Psalmista zauważa, że góry zachwieją się w głębi mórz, a ziemia zostanie poruszona. Tłumacząc ten symboliczny język można powiedzieć, że silne i surowe rządy zostaną gwałtownie obalone, natomiast słabsze rządy, działające w większej zgodzie z ludźmi, zostaną obalone w łagodny sposób. W obu przypadkach rządy zostaną sprowadzone do poziomu zwykłych ludzi. W ciągu ostatniego stulecia zjawisko takie rzeczywiście wystąpiło w przypadku monarchii roszczących sobie prawo do władzy sprawowanej z nadania Bożego, a także dyktatur faszystowskich i komunistycznych, które zostały obalone i zastąpione mniej surowymi systemami demokratycznymi.

W rozdziale 2 proroctwa Daniela znajdziemy interpretację snu Nabuchodonozora o posągu zbudowanym z wielu metali. Przedstawiał on cztery kolejne imperia pogańskie, które miały sprawować władzę nad światem. Daniel utożsamiał Nabuchodonozora, który zniszczył królestwo Izraela, ze złotą głową. Był to początek okresu władzy pogan. W wersecie 35 Daniel wyjaśnia proces zniszczenia tej władzy przez kamień, który rozbije ów posąg na kawałki, a potem stłucze je na proch, który zostanie rozwiany przez wiatr jak zwykle plewy. Rozbicie i rozwianie przez wiatr pokazuje proces, w jakim władze pogańskie zostaną usunięte i upadną. Wielkie narody i imperia ziemskie zostały rozbite na kawałki. Innymi słowy, nowe, mniejsze narody wyrosły na gruzach starych.

Wizja Eliasza dotycząca wiatru, trzęsienia ziemi i ognia pokazuje kolejne fazy konfliktu, które poprzedzają upragnione błogosławieństwa, jakie dla wszystkich ludzi przyniesie ze sobą Królestwo. Wizja ta pokazuje również degradację w sposobie powstawania tego konfliktu. Wiatry przedstawiają wojny, trzęsienia ziemi, czy rewolucje, a ogień ilustruje anarchię. Można łatwo zauważyć, że wojny są konfliktami między narodami, rewolucje polegają na konfliktach wewnątrz narodów, natomiast anarchia jest konfliktem między ludźmi. W lutym numerze Watch Tower z roku 1916 Br. Russell napisał, że „narodowe animozje przerodzą się w animozje osobiste.” Konflikty międzyludzkie rozwinęły się

do tego stopnia, że komentatorzy mówią dziś o „upadłych państwach”, których rządy są tak słabe albo nieskuteczne, że mają niewielką kontrolę nad własnym terytorium. Upadłe państwa są często określane jako anarchistyczne, gdzie panuje sprzyjający klimat dla powstawania ruchów terrorystycznych.

Teoretycy wojskowi mówią o coraz częstszych przypadkach prowadzenia „wojny asymetrycznej”, w której duże i militarnie silne narody zaangażowane są w konflikt o charakterze niekonwencjonalnym, walcząc z terrorystami i przestępcami cybernetycznymi, czyli przeciwnikami, którzy mają ograniczone środki na prowadzenie tradycyjnej wojny. Wojna z terroryzmem jest dobrym przykładem takiej asymetrycznej wojny: słaby przeciwnik w starciu z silnym narodem za pomocą niezwyklej środków. Prorok Joel zapowiedział, że nastanie czas przekuwania lemieszki na miecze, kiedy to słaby będzie mówić, że jest silny (Joel 3:10). Przedmioty codziennego użytku, takie jak lemieszki, mogą stać się bronią. Zastosowanie przez terrorystów samolotów w atakach z 11 września jest przykładem tego rodzaju działań wojennych i retoryki słabych twierdzących, że są silni.

Proroctwo Jeremiasza 25:31-32 opisuje proces usuwania władzy pogan jako zło przenoszące się z narodu do narodu i wicher pochodzący wicher pochodzącego z krańców ziemi. Obalenie komunizmu w Europie Wschodniej w roku 1989 i Arabska Wiosna w roku 2011 pokazują, jak protesty w jednym narodzie mogą szybko przenosić się i zarażać konfliktem inne społeczeństwa.

Boży zamiar

Dlaczego więc Bóg przewidział okres usuwania władzy pogan, zamiast szybko zakończyć ich dominację w 1914 roku? Dlaczego nie skompletował kościoła i nie zaprowadził królestwa, na które tak wielu oczekiwało?

Od roku 1914 ludzkość ma możliwość obserwacji odbierania władzy Szatanowi, kawałek po kawałku. Na śmietnik historii trafiły w pierwszym rzędzie największe i najbardziej opresyjne systemy rządów, które istniały między ludźmi, a także „boskie prawo monarchii”. Następne w kolejności były faszystowskie rządy i imperia kolonialne. Świat patrzył, jak te rządy były kolejno ważne i okazywały się lekkie. Świat nadal ogląda i ocenia wartość pozostałych rządów i ziemskich instytucji, z których wszystkie okazały się wybrakowane i wymagające usunięcia.

W tym samym okresie nastąpił ogromny wzrost wiedzy. Proces ten, w połączeniu z obaleniem imperiów i rządów, pozwolił ludziom wypróbować nowe formy rządów, by poprawić sytuację ludzi i stworzyć lepsze społeczeństwo. Bóg pozwala ludziom, aby spróbowali swoich sił w zaprowadzeniu Złotego Wieku. Ludzkość stara się wyeliminować ból, głód, ubóstwo i starość,

czyli warunki, które były akceptowane od zarania dziejów ludzkości. Chociaż nastąpił wielki postęp jeśli chodzi o poprawę materialnych warunków życia na ziemi w niektórych krajach, człowiek nie może uwolnić się od grzechu i samolubstwa, ani też nie może odwrócić procesu zanieczyszczenia ludzkiego serca i umysłu. Jak napisali prorocy, ludzkość jest bardziej niezadowolona i zmartwiona, niż kiedykolwiek wcześniej, pomimo najbardziej korzystnych warunków, jakie człowiek kiedykolwiek widział.

Zarówno obalanie ziemskich rządów, jak i walka o prawa zwykłych ludzi są ważnymi przygotowaniem do pełnego ustanowienia Królestwa Bożego wśród ludzi. Izaj. 62:10 opisuje ten okres przygotowawczy jako wytyczanie drogi i usuwanie przeszkadzających na niej kamieni. Proroctwo to wskazuje, że celem procesu usuwania jest przygotowanie takich warunków dla ludzkości, aby mogła się ona szybko poruszać po tej drodze, gdy tylko zostanie otwarta. Przygotowanie to obejmuje usuwanie ziemskich instytucji oraz wszystkiego, co mogłoby utrudnić duchowy postęp ludzkości, w

tym „kamieni”, o które ludzkość mogłaby się potknąć. Budowanie tej drogi to również podnoszenie ludzkości w celu uświadomienia jej wartości wspólnego dobra.

Usuwanie władzy pogan nie jest dużym opóźnieniem w planie Bożym, ale raczej powinno być postrzegane jako konieczny element dozwoleń złego. W okresie, gdy na ziemi mieszka najliczniejsza populacja ludzi, Bóg pozwala człowiekowi doświadczyć gruntownej lekcji jeśli chodzi o wartość ziemskich instytucji, przeszłych i obecnych, jak również poznać wpływ grzechu nawet w najbardziej sprzyjających warunkach materialnych. Ten długi okres sprawdził wiarę Żydów w dane im obietnice i przygotował ich na otrzymanie wspaniałych i zaszczytnych przywilejów nauczania i opieki nad ludzkością. Przez to wszystko Bóg dozwolił, aby ostatni członkowie Kościoła mieli pełen współczucia udział we wspólnych doświadczeniach człowieka, jakie mają miejsce w tych niespokojnych i druzgocących czasach. „Gdyż widzenie dotyczy oznaczonego czasu i wypełni się niezawodnie. Jeżeli się odwleka, wyczekuj go, gdyż na pewno się spełni, nie opóźni się” (Hab. 2:3).